

גמ"ר (תל אביב) 10834-12-22 - מדינת ישראל נ' סייף גנאים

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

גמ"ר 10834-12-22 מדינת ישראל נ' גנאים
תיק חיצוני: 446853/2022

לפני כבוד השופטת צפורה משה

המאשימה/המבקשת: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אור גוטמן
נגד

הנאשם/המשיב: סייף גנאים ע"י ב"כ עו"ד מוחמד גנאים

החלטה

חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, ייקרא להלן : חסד"פ.

בפניי בקשה מטעם המאשימה (היא המבקשת) אשר כותרתה "בקשה לקבלת חוות דעת המכון לרפואה משפטית כראיה קבילה".

הקדמה

כתב האישום ותיקונו

ביום 26.12.22 הוגש כנגד הנאשם (הוא המשיב) כתב אישום בגין גרימת מוות בנהיגה רשלנית בתאונה אשר התרחשה ברחוב זמנהוף בתל אביב עת נהג את רכבו הפרטי, פגע תוך כדי נסיעה לאחר בהולכת רגל אשר חצתה את הכביש וגרם למותה (להלן: "המנוחה", ו"התאונה" בהתאמה).

ביום 2.3.23 כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום, באחריותו לתאונה לרבות בקשר הסיבתי והתיק נקבע לשמיעת ראיות.

בתיק התקיימו 3 דיוני הוכחות במסגרת פרשת התביעה, כאשר לקראת הדיון הרביעי, ביום 7.5.24 בו

היה אמור להתייצב **עד התביעה האחרון (עת/16) ד"ר ריקרדו נחמן**, מטעם המכון לרפואה משפטית, פנתה המאשימה בבקשה ביום 6.5.24, לביטול ישיבת ההוכחות כאשר בבקשה ציינה כי במהלך פגישת ריענון באותו יום עם העד, התחוויר לה כי קיימת בתיק זה חוות דעת שערך העד אשר נחתמה על ידו עוד ביום 30.1.24 ואשר לא הועברה לידיעת הצדדים.

לאור האמור ומאחר ולטענת המאשימה לחוות הדעת רלבנטיות לעדות העד, ביקשה לבטל את מועד הדיון, על מנת לתת לצדדים זמן ללמוד את חוות דעת המומחה שהתקבלה אותו היום.

הבקשה הועברה לתגובת ההגנה וההגנה בתגובתה ציינה כי אינה מתנגדת לבקשה.

משכך, מועד הדיון נדחה למועד אחר. בסופו של יום ובשל בקשות דחייה הדדיות מטעם שני הצדדים עדותו של העד נשמעה ביום 17.12.24.

במסגרת עדותו, הגישה המאשימה **מסמך ת/40 - "עמדת הרופא המשפטי"**, בו מפורטות נסיבות האירוע, פירוט הממצאים העיקריים שנמצאו על גופת המנוחה וכן מסקנת המכון הרפואי.

עוד ביקשה המאשימה להגיש גם את חוות דעת העד מיום 30.1.24, אשר כאמור התגלתה לה ביום 6.5.24, עת רעננה את עדותו.

לטענת ב"כ המאשימה המלומד, מדובר בחומר חקירה שהינו חלק אינטגרלי ובלתי נפרד מעדות המומחה, היא רלבנטית לשאלות העולות בתיק, ומהותית לחקר האמת.

עוד הוסיפה המאשימה וטענה כי מבחינה מהותית, חוות הדעת מהווה השלמה למסמך שהוגש **בת/40**, היא נערכה על בסיס אותם בדיקות ונתונים, ואינה כוללת מסקנה או עובדה הסותרת את האמור **בת/40**, אלא רק מתארת את ממצאי הבדיקה ללא מסקנות נלוות.

עת/16 נשאל ונחקר בעניין זה ומעדותו עולה כי חוות הדעת נחתמה באיחור, ולא הובאה ככל הנראה לידיעת התביעה, זאת בשל שיטות העבודה של המכון לרפואה משפטית לרבות העומס המקצועי ובפרט אירועי 10/23: **"אנחנו מדברים על 2023, רצח של אלפי אנשים, אנחנו לא עובדים רק עם תחנה אחת."** (עמ' 70 לפרוטוקול ש' 8).

ובהמשך כאשר נתבקש להסביר את פער הזמנים בין חודש 10/22 ועד חודש 10/23 ונשאל מדוע עד אז חוות הדעת אינה מטופלת השיב:

"המכון היחיד בארץ. עובדים עם כל התחנות, אין מכון אחר." (עמ' 70 לפרוטוקול ש' 9-10).

וכאשר נשאל האם במשך כל אותה תקופה לא פנו אליהם השיב כי אינו יכול לדעת, אולי פנו (עמ' 70 לפרוטוקול ש' 13-14).

לדברי העד, מדובר במסמך משלים המתעד את העבודה לאורכה, עובר שרשרת אנשים, ולבסוף נחתם ע"י הרופא הבכיר. **המסמך עצמו לא גובש לאחר ת/40, אלא במקביל**, ורק החתימה הסופית עליו בוצעה כשנה וחודשיים מאוחר יותר.

במעמד הדיון התנגדה ההגנה להגשת חוות הדעת, ובית המשפט לא התיר את הגשתו בשלב זה, וקבע כי על המאשימה להגיש בקשה מנומקת עם הסבר.

ביום 8.1.25 הגישה המאשימה את הבקשה המונחת בפניי כאמור לעיל.

מהבקשה עולה כי הראיה הובאה לידיעת המאשימה לראשונה ביום 6.5.24, כאשר מיד עם קבלתה הועברה הראיה להגנה וכי המאשימה עדכנה גם את בית המשפט בהתפתחויות.

מכאן, שחוות הדעת היתה ידועה הן להגנה והן לבית המשפט כשבעה חודשים עובר לדיון.

מבחינה מהותית, ציינה המאשימה כי חוות הדעת אינה כוללת מסקנה או עובדה הסותרת את האמור **בת/40**, אלא רק מתארת את ממצאי הבדיקה ומהווה ראיה משלימה, ועל כן ברצונם להגישה כחלק **מת/40**.

לטענת המאשימה חוות הדעת נחתמה ביום 30.1.24, והיא מהווה תוספת לעמדת הרופא המשפטי אשר הוגש עוד בחומר החקירה מיום 2.10.22 (**סומן ת/40**).

מעיון בחוות הדעת עולה כי היא אינה מגלה ממצא חדש, וביום בו התגלתה, קרי- 6.5.24, העבירה המאשימה את חוות הדעת לידי ההגנה, והודיעה על כך גם לבית המשפט.

לטענת המאשימה, הגנת הנאשם לא נפגעה, ואין בעריכתה משום השלמת חקירה, אלא המסמך נעשה עובר להגשת כתב האישום, אך הובא לידיעת המאשימה במועד מאוחר יותר, זאת נוכח שיטת העבודה המורכבת של המכון ותו לא.

אשר על כן, מתבקש מבית המשפט לקבל את חוות הדעת של המכון לרפואה משפטית מיום 30.1.24 כראיה קבילה בהליך.

עוד הוסיפה ומסרה המאשימה כי אין כל התנגדות מצידה במידה וההגנה תבקש זאת, להחזיר כל עד תביעה שהעיד בתיק לעדות נוספת בקשר לשאלות העשויות לעלות בהתייחס לחוות הדעת.

ההגנה מנגד, מתנגדת להוספת הראיה, מאחר ולא נכללה ברשימת חומרי החקירה בהתאם להוראות **סעיף 74 לחסד"פ**.

ההגנה אישרה בתגובתה כי חוות הדעת הועברה לידה ביום 6.5.24, אולם לטענתה, קבלת הראיה אינה מהווה הסכמה להגשתה.

תשובת הנאשם לכתב האישום ניתנה לאחר שהנאשם נחשף למלוא חומר הראיות הקיים בתיק, ובהתאם לרשימת חומרי החקירה, ולמעשה הנאשם התבסס עת בחר בקו הגנתו על החומרים הקיימים בתיק.

במועד בו נודע להגנה על חוות הדעת, נשמעו למעשה כלל עדי התביעה למעט העד האחרון, והסכמה להוספת הראיה בנקודת זמן זו, מהווה פגיעה אנושה בהגנתו של הנאשם אשר לא היה חשוף לחוות הדעת הנוספת וכי כעת כל קו הגנתו נחשף.

אם חוות הדעת היתה נכללת מלכתחילה בחומרי החקירה יכול והיה מנהל את התיק בצורה שונה לחלוטין.

לאור האמור לעיל, ההגנה מתנגדת להוספת הראיה החדשה, ולחילופין, במידה ותתקבל הראיה, מבקשת ההגנה לאפשר לנאשם לשנות את תשובתו לכתב האישום בהתאם, ובמידת הצורך לזמן עדי תביעה מחדש לשם השלמת חקירתם.

דיון והכרעה

סעיף 77(א) לחסד"פ קובע כדלקמן:

"לא יגיש תובע לבית המשפט ראיה ולא ישמיע עד אם לנאשם או לסניגורו לא ניתנה הזדמנות סבירה לעיין בראיה או בהודעת העד בחקירה, וכן להעתיקם, אלא אם ויתרו על כך."
כעולה מהסעיף, כאשר בית המשפט נדרש לשאלה על צירוף ראיה מטעם התביעה, עליו לבחון האם לנאשם ניתנה הזדמנות סבירה לעיין בראיה והאם לא נפגעה הגנתו כתוצאה מקבלת הראיה. כפי שציינה המאשימה, הראיה נתגלתה לתביעה ביום 6.5.24, כאשר עוד באותו היום העבירה את הראיה לידי ההגנה ועדכנה בכך את בית המשפט.
עדויות של **ע/16**, נדחתה מפעם לפעם, ולבסוף נשמעה עדותו ביום 17.12.24.

מכאן, שהראיה בדמות חוות הדעת ידועה הן לתביעה והן להגנה 7 חודשים עובר לחקירת העד.
עוד עולה מטיעוני המאשימה כי אין בראיה השלמת חקירה, אלא מדובר בראיה אשר הייתה קיימת עוד
טרם הגשת כתב האישום, אלא שזו לא הובאה לידיעתה.

**כמו כן, מפי המאשימה נמסר כי במסמך עצמו אין מסקנה שונה או סותרת, והיא מהווה מסמך
משלים למסמך שהוגש בת/40.**

בע"פ 2697/14 ניסים דוד חדוד נ' מדינת ישראל (מיום 6.9.16), קבע בית המשפט העליון כי
סעיף 77 לחסד"פ אינו חל על ראיה שנתגלתה לתביעה במהלך הליך ההוכחות, ונפקותו תהיה
במישור המשקל ולא במישור הקבילות.

מכאן, שעל פי ההלכה, יש לקבל ראיה שנתגלתה לתביעה במהלך הליך ההוכחות והובאה לידיעת
ההגנה, אך בית המשפט יתחשב בכך לעניין משקלה.

עוד יוער, כי לאור העובדה שהמסמך נמצא בידי ההגנה במשך 7 חודשים עובר לדיון בענייננו, בנוסף
לכך, כי ככל הנראה, ועל פי טענת המאשימה, אין במסמך זה כדי לסתור או להוסיף על הראיה **ת/40**
שנמצאה בידי ההגנה עובר להגשת כתב האישום, **הרי שיש קושי בקביעה כי הגנת הנאשם נפגעה**
פגיעה אשר אינה ניתנת לריפוי אם בכלל.

למען ההגנות יצוין כי דבר הימצאותה של חוות הדעת אף הובא לידיעת בית המשפט, יחד עם זאת
יודגש כי מעבר לכך לא נמסר לגביה כל פרט, לא למועד החתימה ולא למועד הכנתה הראשונית וגם
בכך אני מוצאת טעם לפגם בהתנהגות המאשימה, זאת מעבר לפגם באי ברור מוקדם כנדרש
וכמתחייב כי אכן כל חומר החקירה עליו היא מבססת את האישום וסבורה כי הוא מהווה תשתית
ראייתית מספקת להוכחת הנטען על ידה מצוי ברשותה עובר להגשת כתב האישום, שהרי זו חובץ
תה.

בהגשת כתב אישום מצהירה המאשימה למעשה כי בחומר הנמצא נכון לאותה עת יש די כדי להביא
להרשעת הנאשם.

בקשת המאשימה והתעקשותה להגיש את חוות הדעת כראיה משלימה יש בה על פניה כדי לעורר חשש
שלא אין די בראיות שהיו ברשותה נכון למוד הגשת כתב האישום והדברים נאמרים בזהירות הנדרשת.
יחד עם זאת, לטענת המאשימה, המסקנה הסופית בדבר הקשר הסיבתי בין מות המנוחה לתאונה הינה
אותה מסקנה, ומשכך אין בכך כדי לערער את התשתית הראייתית.

המסקנה בדבר הממצאים הרפואיים נכתבה בת/40, ואם צודקת המאשימה, הרי שאין בחוות
הדעת מסקנה שונה או נוספת. מכאן, שבידי ההגנה היה עובר להגשת כתב האישום את כלל הראיות
הרלבנטיות לשם ביסוס קו הגנתו של הנאשם.

הגם אם חושבת ההגנה כי יש במסמך זה כדי להוסיף על הפרטים שהועלו בת/40, הרי שלאחר
שהתקבלה חוות הדעת בידי ההגנה, יכולה היא ללמוד את המסמך, לחקור את העד חקירה נגדית עליו,
וכי המידע היה פרוס בפניה חודשים רבים עובר הדיון.

עוד יכולה ההגנה להביא עד הגנה מטעמה, להגיש חוות דעת נגדית, או אף לבקש להחזיר לחקירה כל
עד תביעה אשר היא חושבת שיועיל להגנתה כנגד מסמך זה.

**לאור האמור לעיל, אני מקבלת את הראיה כראיה קבילה במשפט, אולם משקלה ייבחן בראי
מכלול חומר החקירה שהוגש לבית המשפט ופגם זה ילקח בחשבון בעת הצורך ובמידה
הנדרשת.**

חוות הדעת תוגש בדיון הקרוב הקבוע ליום 24.2.25 ותסומן בהתאם.

המאשימה תודיע האם בכך הסתיימה פרשת התביעה, וההגנה תודיע האם ברצונה להחזיר לחקירה עדי תביעה ואם כן תפרט שמם וזאת עד ליום 20.2.25.
בהתאם לעמדת הצדדים ייקבע אופן המשך התיק.
המזכירות תעביר החלטתי לצדדים.

לתזכורת פנימית ליום 20.2.25.

ניתנה היום, י"ט שבט תשפ"ה, 17 פברואר 2025,
בהעדר הצדדים.